

Scénář rozhlasové reportáže

Vladimír Myslík se narodil v roce 1921 rodičům, kteří pracovali jako kurýři pro protirakouskou mafii.

Za války byl totálně nasazený do Říše, kde pracoval jako úředník v továrně v Berlíně.

Po atentátu na Heydricha si jeho a další Čechy předvolali k výslechu, kde se jich ptali na jejich postoj.

My jsme věděli co němci dokážou věděli jsme to stoprocentně že kdo odsouhlasil že zabili Heydricha tak vystřílejí celou rodinu že jo tak jsme říkali všichni v podstatě totéž že to byl vynikající představitel německý říše a takovýhle bláboly jsme říkali tím jsme si zachránili životy

V roce 1943 při procházce ulicemi Berlína s kamarádem náhodou narazili na německou svatbu. Když svatbě přihlíželi, k jejich překvapení těsně před nimi z auta vystoupil říšský maršál Göring. Co v tu chvíli udělali, jim mohlo způsobit problémy...

Když vystoupil z toho auta a šel do toho domu jako svědek na tu svatbu tak všichni ty němci stáli v pozoru a hajlovali a když šel Göring okolo nás okolo mě a Franty Šelepky tak jsme mu řekli guten tag on ti byl překvapenější a jednu dvě vteřiny se díval mě do očí a já jemu do očí pak odešel do toho domu němci se nás ptali proč jsme nepozdravili heil hitler a my jsme jim tenkrát odpověděli že nejsme němci že jsme že jsme češi že jsme z protektorátu že jsme z Prahy a že to je německej pozdrav

Po válce navštívil Vladimír Myslík Norimberský tribunál, kde byl mimo jiné svědkem dokumentu o nepředstavitelně krutém chování vojáků Wehrmachtu.

Stojí tam skupina německejch vojáků která se směje všichni se smějou kousek na pravo od nich nebo na levo je skupinka bělorusů dvě ženský s miminka na rukách a nějaký cihlové pak je tam další záběr v tom filmu jak ten voják jde k tý jedný mamince veme ji to mimino rozbálí ho veme ho za nožičku vyhodí ho do vzduchu a vidíte hlaveň samopalů jak ho rozstřílejí to mimino maminka samozřejmě se zhroutila ta padla vidíte další hlaveň samopalů rozstřílejí i ji vzali druhý mimino udělali totéž a postřílejí celou tu skupinu to jsme viděli ten film

Jedna příhoda se ale Vladimíru Myslíkovi vryla do paměti ještě více. V soudní síni se totiž potkal s Göringem, znovu se dlouze setkali očima – bylo mu jasné, že ho Göring poznal. To bylo jeho poslední setkání s nacistickými vůdci.